

אָהֵה! הַפּאָה!

המומים שבורים ומוזעזעים עד דכרוכה של נפש, בלב קרוע ומורתח, שבור לרסיסים, גזר ושסוע לגזרי גזרים, בעיניים דומעות ונפוחות, מלאות יגון תוגה ואנחה, שואה ואנקה, באף סולד ונוזל כמעין, במצח חרוש קמטים מרוב צער, באוזניים נפולות ובפנים אדומות מבכי, מודיעים אנו בצער רב מאוד וביגון קודר על עלייתה השמימה של אהובת ליבנו, מחמד עינינו, קשורה בנפשינו, דבוקה במצחינו, חבושה לראשינו ככתר ועטרה, מפוארת בכל יו הדר וצורה

מרת

הַפּאָה הַנְּכַרִית

זכרונה לקלה
בח קאטסם ע"ה

שנלקחה בסערה השמימה ע"י אנשי דלא מעלי והייתה למאכולת אש, תיקים נשרפים ושערות פורחות באויר, עלתה לשמי רום בעלות הלהב ומסרה נפשה להריגה לשחיטה ולשריפה

אוי לאזניים שכך שומעות, ואוי לעיניים שכך רואות, ביזוי וחילול הקודש ושריפת כל הקדוש והיקר לנו, הסמל בו מתהדרים אנו, הדגל המעיד אנו כי שייכים אנו ל"כת השטן", היה ואינינו עוד

אָהֵה! אוי! גיוולעאד!

מי תורה דעה, מי תבין שמועה, על מה ישענו בנות ישראל, ואיך תצאנה כל הנשים לרחובות קריה נצחו אראלים את המצוקים ונשבתה פאת השטנים וכל בנות ישראל יבכו את השריפה אשר נשרפה הפאה

המתאבלים מרה:

בד"ץ חניכי הישיבות, גלית אטליה, סמינר וולף, סמינר אלקיים

יושבים שבעה בכל אתר ואתר בעיר בני ברק (ג"י השטן) עיר הפריצות החרדית